

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5Tos/55/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6216010051
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomír Bušík, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6216010051.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľubomíra Bušíka, PhD. a sudcov JUDr. Jána Bobora a Mgr. Jána Bednára v trestnej veci obžalovaného T. D. za prečin krádeže formou sopolupáchatel'stva podľa § 20 k § 212 ods. 1, 3 písm. b) Tr. zák. na neverejnom zasadnutí dňa 29. júna 2016 o sťažnosti okresného prokurátora vo Veľkom Krtíši proti uzneseniu senátu Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 3T/20/2016 zo dňa 23. 5. 2016, takto

rozhodol:

Podľa § 194 ods. 1 písm. a) Tr. por. z r u š u j e uznesenie senátu Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 3T/20/2016 zo dňa 23. 5. 2016 a rozhodujúc sám podľa § 72 ods. 1 písm. b) Tr. por., § 79 ods. 3 Tr. por. obžalovaného T. D., nar. X. X.. XXXX, bytom F. B., P. XXX/X, t.č. vo väzbe v ÚVV a ÚVTOS Nitra p r e p ú š ť a z väzby na slobodu a podľa § 80 ods. 1 písm. b), c) Tr. por. dôvody väzby uvedené v § 71 ods. 1 písm. a) Tr. por. nahradzuje: 1. prijatím písomného sľubu obž. T. D. z 23. 5. 2016, 2. dohľadom probačného a mediačného úradníka, Podľa § 80 ods. 2 Tr. por. sa obž. T. D. ukladá povinnosť oznámiť policajtovi, prokurátorovi alebo súdu, ktorý vedie konanie, každú zmenu miesta pobytu. Podľa § 82 ods. 1 písm. a) Tr. por. sa obž. T. D. u k l a d á obmedzenie - zákaz vycestovania do zahraničia. U. § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť okresného prokurátora z a m i e t a .

odôvodnenie:

Uznesením senátu Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 3T/20/2016 zo dňa 23. 5. 2016 bol obž. T. D. podľa § 79 ods. 3 Tr. por. prepustený z väzby na slobodu s tým, že podľa § 80 ods. 1 písm. b) Tr. por. sľub prijal písomný sľub obžalovaného z 23. 5. 2016 a podľa § 80 ods. 1 písm. c) Tr. por. väzbu nahradil dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Svoje rozhodnutie prvostupňový súd odôvodnil tým, že v prípade obžalovaného, ktorý bol vzatý do väzby po povolení obnovy konania rozhodnutím Najvyššieho súdu SR a to zo dňa 28. 1. 2016, je potrebné vykonať iba konfrontáciu medzi obžalovaným a odsúdeným L. U., ktorý t.č. vykonáva trest odňatia slobody v Českej republike, čo je prekážkou vykonania tohto procesného úkonu. Poukazuje pritom, že na jednej strane je tu záujem obžalovaného o vykonanie konfrontácie s ods. L. U. a na druhej strane toto jej vykonanie v primeranej lehote nie je možné vykonať, pretože ods. U. tento trest vykonáva v Českej republike. Prvostupňový súd pritom akcentuje skutočnosť, že doposiaľ z pôvodnej dĺžky trestu 36 mesiacov, spolu so započítaním väzby si odpykal obžalovaný celkom už 26 (27) mesiacov, čo je zhruba 3/4 trestu, že doposiaľ vykonaný trest je pre obžalovaného dostatočný preto, aby sa dostavoval na všetky výzvy súdu a nemaril trestné konanie. Poukazuje tiež pritom na to, že obžalovaný sa stará o dve maloleté deti, s ktorými žije v spoločnej domácnosti so svojou družkou a že je v jeho samom záujme, aby konfrontácia medzi ním a ods. U. bola v skutočnosti riadne vykonaná na hlavnom pojednávaní.

Proti tomuto uzneseniu bezprostredne po jeho vyhlásení podal sťažnosť okresný prokurátor, ktorý ju neskôr odôvodnil prostredníctvom písomného podania. V písomných dôvodoch svojej sťažnosti okresný prokurátor uvádza, že dôvody väzby obžalovaného i naďalej trvajú. Poukazuje pritom na to, že obžalovaný sa na hlavné pojednávanie v minulosti 10-krát nedostavil bez ospravedlnenia a preto muselo byť pre jeho neprítomnosť hlavné pojednávanie odročené, že nie je mu ďalej známe prečo prvostupňový súd uveril argumentácii obžalovaného, že sa chce starať o svoje maloleté deti a o svoju družku, nakoľko takáto situácia existovala i v čase, kedy sa v minulosti nedostavoval na hlavné pojednávania. Taktiež okresný prokurátor v písomných dôvodoch svojej sťažnosti uvádza, že správa o tom, že svedok U. sa t.č. nachádza vo výkone trestu odňatia slobody v ČR je datovaná dňom 5. 10. 2015 a že už je neaktuálna a pokiaľ je tento svedok v ČR, nič nebráni tunajšiemu súdu postupovať v zmysle § 549 Tr. por. s tým, aby bolo požiadané o dočasné odovzdanie tejto osoby na územie Slovenskej republiky za účelom vykonania tohto procesného úkonu. Taktiež okresný prokurátor poukazuje na skutočnosť, že obžalovaný je napriek pomerne mladému veku 16-krát súdne trestaný prevažne za majetkovú trestnú činnosť a že osoba obžalovaného nedáva dostatočnú záruku, že v prípade prepustenia na slobodu sa bude riadne dostavovať na hlavné pojednávanie, resp. že opätovne nezmarí jeho vykonanie tak, aby jeho vec mohla byť ukončená v primeranej lehote. Záverom dôvodov svojej sťažnosti poukazuje okresný prokurátor i na formálne nedostatky rozhodnutia prvostupňového súdu s tým, že absentuje výrok v zmysle ust. § 80 ods. 2 Tr. por. Podaním sťažnosti sa domáha okresný prokurátor zrušenia rozhodnutia prvostupňového súdu s tým, aby bol obž. T. D. ponechaný naďalej vo väzbe z dôvodu uvedeného v § 71 ods. 1 písm. a) Tr. por.

Krajský súd na základe podanej sťažnosti v zmysle ust. § 192 ods. 1 písm. a), b) Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako i konanie, ktoré im predchádzalo, pričom po postupe v zmysle citovaného ustanovenia dospel krajský súd k záveru, že sťažnosť okresného prokurátora síce nie je dôvodná, avšak je potrebné odstrániť formálne nedostatky pri rozhodnutí prvostupňového súdu z dôvodu absencie niektorých výrokov a presnej citácie zákonných ustanovení prvostupňového súdu. Z týchto dôvodov preto odvolací súd zrušil rozhodnutie prvostupňového súdu a rozhodol vo veci sám.

Niet pochyb o tom, či v danom prípade existujú dôvody väzby tak, ako boli ustálené Najvyšším súdom SR, teda či existujú dôvody tzv. útekovvej väzby. Tak ako uviedol Najvyšší súd SR vo svojom rozhodnutí 6Tdo 77/2015 zo dňa 28.1. 2016 obž. T. D. sa bez ospravedlnenia nezúčastnil 10 hlavných pojednávaní, ktoré museli byť pre jeho neprítomnosť a neprítomnosť obž. U. odročené. Až na 12-tom hlavnom pojednávaní bol vyhlásený odsudzujúci rozsudok. Z tohto správania obžalovaného v konaní pred okresným súdom vyplývajú teda konkrétne skutočnosti, ktoré odôvodňujú obavu, že v prípade prepustenia na slobodu by hrozilo, že by sa opätovne vyhýbal trestnému konaniu, skrýval sa a preto sú dané jeho dôvody podľa § 71 ods. 1 písm. a) Tr. por. aj v tomto štádiu konania. Iná je však situácia s možnosťou nahradenia dôvodov väzby a to niektorým zo zákonom stanovených inštitútov. V tejto skutočnosti, najmä povaha prejednávaného prípadu je daná tým, že v zmysle rozhodnutia NS SR, ktorým bola povolená obnova konania je potrebné bezpodmienečne vykonať konfrontáciu medzi obžalovaným T. D. a jeho komplicom L. U.. Rovnako je nepochybné, že L. U. je v súčasnej dobe vo výkone trestu odňatia slobody. Svedčia o tom správy z príslušných justičných orgánov ČR, kde posledná správa Mestského súdu v Brne zo dňa 6. 6. 2016 uvádza, že odsúdený L. U. si vykonáva trest odňatia slobody vo veci 91T 12/2013 a koniec jeho trestu je stanovený na deň 7. 8. 2016. Z odpisu registra trestov, aj z rozsudku, ktorý súd zabezpečil je zrejmé, že s vysokou mierou pravdepodobnosti bude po ukončení výkonu trestu nariadené vyhostenie, t.j. že L. U. sa navráti do Slovenskej republiky a preto argumentácia okresného prokurátora o tom, že súd má požiadať o dočasné odovzdanie tejto osoby na územie Slovenskej republiky je nesprávna a to najmä s poukazom na krátky čas do ukončenia trestu L. U.. Rovnako tak treba zdôrazniť, že väzba nespĺňa úlohu represie, ale je iba zabezpečovacím úkonom a vždy je fakultatívna a v tejto súvislosti, práve vzhľadom na skutočnosť, že je potrebné vykonať výlučne iba konfrontáciu, kde obžalovaný má už odpykané viac ako 3 trestu, tak za tejto situácie, s poukazom na charakter veci, je možné nahradiť dôvody väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka, ako aj prijatím ponúknutého písomného sľubu. Obžalovaný sa sám zaviazal, že sa bude riadne dostavovať na štátny orgán určený súdom, prípadne môžu byť uložené aj ďalšie obmedzenia, ktoré mu navrhne súd s tým, že sa vyvaruje akéhokoľvek konania, ktoré by vzbudzovalo dôvodnú obavu skrývania sa, alebo vyhýbania sa trestnému konaniu. V tejto súvislosti krajský súd konštatuje, že oba tieto inštitúty sú schopné nahradiť dôvody väzby uvedené v § 71 ods. 1 písm. a) Tr. por. a na posilnenie účelu, ktorý by sa inak dosiahol väzbou obžalovanému uložil krajský súd i zákaz obmedzenie - zákaz vycestovania do zahraničia. V neposlednom rade krajský súd napravil i pochybenie prvostupňového

súdu, keď explicitne do výroku citoval i ustanovenie § 80 ods. 2 Tr. por. a precíznejšie vyšpecifikoval toto rozhodnutie prvostupňového súdu, ktoré síce obsahom je správne, avšak z hľadiska formy bolo toto rozhodnutie potrebné podrobnejšie upraviť.

S poukazom potom na horeuvedené dôvody senát krajského súdu rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.